

அவர் நமக்கு வேதவசனம்
கொடுத்தார்:
வியாக்கியானத்தின்
அடித்தளங்கள்

பாடம் 3

வேதத்தை ஆராய்தல்

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வெளியீட்டின் எந்த பகுதியும் Third Millennium Ministries, Inc. 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707. இன் வெளியீட்டாளரினுடைய எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி எந்தவொரு வடிவத்திலும் அல்லது லாபத்திற்கான எந்த வகையிலும் மீண்டும் உருவாக்கப்படக் கூடாது. மதிப்பாய்வுக்கோ, கருத்து தெரிவிக்கவோ அல்லது ஆழ்ந்த அறிவுத்திறன் சம்பந்தப்பட்ட நோக்கங்களுக்காகவோ சுருக்கமான மேற்கோள்களாக எடுக்கப்படலாம்.

சுட்டிக்காட்டப்படாவிட்டால் எல்லா வேத மேற்கோள்களும் பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து வந்தவை, The Bible Society of India Version Tamil-O.V. (New Orhto), copyright © 2018 . அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRDMILL ஊழியத்தைப் பற்றி

1997 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட இந்த Thirdmill ஒரு இலாப நோக்கம் இல்லாத சுவிசேஷ மார்க்க கிறிஸ்தவ ஊழியமாகும்.

வேதாகம கல்வி. உலகத்திற்காக. இலவசமாக.

ஊழியத்திற்கு போதுமான பயிற்சி இல்லாத உலகெங்கிலும் உள்ள நூறாயிரக்கணக்கான போதகர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ தலைவர்களுக்கு இலவச கிறிஸ்தவ கல்வியை வழங்குவதே எங்கள் குறிக்கோளாகும். ஆங்கிலம், அரபு, மாண்டரின், ரஷ்ய மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டு மொழிகளில் இணையற்ற பல்லாடகவியல் பாடசாலை பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி உலகளவில் விநியோகிப்பதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைகிறோம். எங்கள் பாடத்திட்டம் எங்கள் கூட்டு ஊழியங்கள் மூலம் பன்னிரண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இந்த பாடத்திட்டத்தில் வரைகலை மூலம் இயக்கப்படும் காணொளி காட்சிகள், அச்சிடப்பட்ட கல்வி உபகரணங்கள் மற்றும் இணைய வழி கல்வி உபகரணங்கள் உள்ளன. இது இணைய வழியாகவும் நேரடியான கல்வி நிலையங்கள் மூலமாகவும் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு பள்ளிகள், குழுக்கள் மற்றும் தனிநபர்களால் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகளாக, மிகச்சிறந்த உள்ளடக்கம் மற்றும் தரத்திற்கான விருது பெற்ற பல்லாடகவியல் பாடங்களை உருவாக்கும் அதிக செலவு குறைந்த முறையை நாங்கள் உருவாக்கியுள்ளோம். எங்கள் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் தொகுப்பாளர்கள் இறையியல் ரீதியாக பயிற்சி பெற்ற கல்வியாளர்கள் ஆவர், எங்கள் மொழிப் பெயர்ப்பாளர்கள் அவர்களின் சொந்த மொழிகளில் இறையியல் புலமை பெற்றவர்கள், மற்றும் எங்கள் பாடங்களில் உலகெங்கிலும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான மரியாதைக்குரிய பாடசாலை பேராசிரியர்கள் மற்றும் போதகர்களின் நுண்ணறிவு உள்ளது. இதனோடு கூட,

எங்கள் வரைகலை வடிவமைப்பாளர்கள், விளக்குபவர்கள் மற்றும் தயாரிப்பாளர்கள் அதிநவீன உபகரணங்கள் மற்றும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி மிக உயர்ந்த உற்பத்தித் தரங்களை வழங்குகின்றனர்.

எங்கள் விநியோக இலக்குகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, Thirdmill ஊழியமானது சபைகள், பாடசாலைகள், வேதாகம பள்ளிகள், மிஷனரி ஊழியர்கள், கிறிஸ்தவ ஒளிபரப்பாளர்கள் மற்றும் செயற்கைக்கோள் தொலைக்காட்சி வழங்குநர்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுடன் திறம் சார்ந்த கூட்டாண்மைகளை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த உறவுகள் ஏற்கனவே தனியாக ஊழியம் செய்கிற தலைவர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு எண்ணற்ற காணொளி பாடங்களை விநியோகித்துள்ளன. எங்கள் வலைத்தளங்கள் விநியோகத்திற்கான வழிகளாக உள்ளன. மேலும் உங்கள் சொந்த கற்றல் சமூகத்தை எவ்வாறு தொடங்குவது என்பதற்கான பாட உபகரணங்களையும் எங்கள் பாடங்களுக்கு கூடுதல் உபகரணங்களையும் வழங்குகின்றன.

Thirdmill ஊழியம் IRS என்கிற அமைப்பினால் 501(c)(3) கழகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சபைகள், நிறுவனங்கள், வணிகங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் தாராளமான, வரி விலக்கு பெற்ற பங்களிப்புகளை நாங்கள் சார்ந்து இருக்கிறோம். எங்கள் ஊழியத்தைப் பற்றிய கூடுதல் தகவலைப் பெறுவதற்கும் நீங்கள் எவ்வாறு ஈடுபடலாம் என்பதை அறிவதற்கும் தயவுசெய்து www.thirdmill.org யைப் பார்வையிடவும்.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை.....	1
உண்மையான அர்த்தம்.....	2
இறையியல் அடிப்படை	4
எழுத்தாளர்	4
வாசகர்கள்	8
ஆவணம்	13
இயற்கையான அகத்துண்டுதல்	14
தெய்வீக உறைவிடம்	17
முக்கியத்துவம்	20
சபை வரலாறு.....	20
நவீன சபை	24
முடிவுரை.....	26

அவர் நமக்கு வேதவசனம் கொடுத்தார்: வியாக்கியானத்தின் அடித்தளங்கள்

பாடம் 3
வேதத்தை ஆராய்தல்

முன்னுரை

பல வழிகளில், வேதாகமத்தைப் புரிந்துகொள்வது என்பது ஒரு தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சிக்குச் செல்வதைப் போன்றதாகும். தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கடந்த காலத்திலிருந்து வரும் விஷயங்களைப் படிப்பதில் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அவர்கள் ஒரு பண்டைய இடத்தில் கலைப்பொருட்களைத் தோண்டி எடுத்து, அவை முதன்முதலில் உருவாக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டபோது கலைப்பொருட்களின் முக்கியத்துவத்தை மறுசீரமைக்க தங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறார்கள். அதே வழியில், வேதாகமத்தை ஆராய்வது என்பது கடந்த காலத்திலிருந்து வரும் ஒன்றைத் தோண்டுவதை உள்ளடக்குகிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய வேத பகுதிகளை ஆராய்ந்து, அவற்றின் அசல் பண்டைய வரலாற்று அமைப்புகளில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை மறுசீரமைக்கிறோம். வேதாகமங்களை அவற்றின் பண்டைய சூழல்களில் ஆராய்வது வேதாகம வியாக்கியானத்தின் ஒரு முக்கியமான பரிமாணமாகும், ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவரும் அவரால் ஏவப்பட்ட மனித ஆசிரியர்களும் முதன்முதலில் வேதவசனங்கள் எழுதப்பட்டபோது விரும்பிய முற்றிலும் நம்பகமான, பிழையற்ற மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ அர்த்தத்தைக் கண்டறிய இது நமக்கு உதவுகிறது.

இது அவர் நமக்கு வேதம் கொடுத்தார் என்கிற நமது தொடரின் மூன்றாம் பாடம் ஆகும்: *வியாக்கியானத்தின் அடிப்படைகள்*, அதற்கு "வேதத்தை ஆராய்தல்" என்று பெயரிட்டுள்ளோம். இந்த பாடத்தில், வேதாகமத்தின் அர்த்தத்தை ஆராய்வதற்கும் கண்டுபிடிப்பதற்குமான முக்கியமான பல கருத்துகளில் கவனம் செலுத்துவோம்.

வேதாகமத்தை ஆராயும் செயல்முறையைப் பற்றிய நமது விவாதம் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். முதலில், அசல் அர்த்தத்தை வரையறுப்போம், இது நம்முடைய ஆய்வின் நோக்கமாகும். இரண்டாவதாக, வேதாகமத்தின் அசல் அர்த்தத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்கான இறையியல் அடிப்படையை நாம் விளக்குவோம். மூன்றாவதாக, மூல அர்த்தத்திற்கு சரியான கவனம் செலுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தைப் பார்ப்போம். அசல் அர்த்தத்தின் வரையறையை முதலில் பார்ப்போம்.

உண்மையான அர்த்தம்

நாம் சொன்ன அல்லது எழுதிய ஒன்றை யாராவது தவறாகப் புரிந்து கொண்டபோது நாம் வழக்கமாக "நான் சொன்னது அதுவல்ல" என்று சொல்கிறோம். மக்கள் நம் வார்த்தைகளை எடுத்து நாம் முதலில் நினைத்ததற்கு எதிரான வழிகளில் பயன்படுத்துவது நமக்கு பிடிக்காது. பொதுவாக ஒரு சில விளக்க வார்த்தைகள் தீர்வை கொடுக்கின்றன. ஆனால் வேதவாக்கியங்களைப் போல, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொல்லப்பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட ஒன்றின் அசல் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. நாம் மெதுவாக பின்வரும் சில கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டும்: வேதப் பகுதியின் "அசல் அர்த்தம்" என்றால் என்ன? நாம் ஏன் அதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும்? இன்று நமக்கு அது ஏன் முக்கியம்?

மூல அர்த்தத்தை எவ்வாறு வரையறுப்பது என்பது குறித்து எண்ணற்ற அறிவுப்பூர்வமான விவாதங்கள் நடந்துள்ளன. ஆனால் இந்த தொடரின் நோக்கங்களுக்காக, ஒரு வேத பகுதியின் அசல் அர்த்தத்தை பின்வருமாறு வரையறுப்போம்:

தெய்வீக மற்றும் மனித எழுத்தாளர்கள் கூட்டாக உருவாக்கிய கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் ஆவணத்தை அதன் முதல் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பின.

நிச்சயமாக, இந்த வரையறை எழுப்பும் பல சிக்கல்கள் உள்ளன, அவற்றில் சிலவற்றை நாம் சிறிது காலம் கழித்து கையாளுவோம்.

"பேசு" என்ற வார்த்தையிலிருந்து தொடங்குவோம், அதை முடிந்தவரை பரந்த அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொள்வோம். பரிசுத்த ஆவியானவரும் வேதாகமத்தின் மனித ஆசிரியர்களும் தங்கள் வேதாகம புத்தகங்கள் பல மட்டங்களில் பேச வேண்டும் என்று விரும்பினர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, வேதாகம ஆசிரியர்கள் தங்கள் வாசகர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்பிய எண்ணங்கள் அல்லது கருத்துக்களின் அடிப்படையில் வேதாகமத்தின் தகவல்தொடர்புகளை நாம் முதன்மையாக நினைக்கிறோம். ஆனால் வேதத்தின் அர்த்தம் இதை விட மிகவும் செழுமையானது. ஒரு பாரம்பரிய உவமை கூறுவது போல, வேதமானது தலை, கைகள் மற்றும் இருதயம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பேசுகிறது. அல்லது இந்த பாடத்தில் நாம் பயன்படுத்திய சொற்களில் சொல்லவதானால், இது கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் பேசுகிறது. வேதாகம ஆசிரியர்கள்

தங்கள் சொந்த கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் மற்றும் தங்கள் புத்தகங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மற்றவர்களின் கருத்துக்கள் ஆகியவற்றின் மீது கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக வேதாகமத்தை வடிவமைத்தனர். ஆனால் இதற்கும் மேலாக, வேத பகுதிகள் தங்கள் வாசகர்களின் கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை பாதிக்கவும் மாற்றவும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. 2 தீமோத்தேயு 3:16-17-ல் நாம் இவ்வாறு வாசிக்கிறோம்:

வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால்
அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன்
தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத்
தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவைகள்
உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும்
சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும்
பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது (2 தீமோத்தேயு 3:16-17).

பரிசுத்த ஆவியானவர் இவற்றையெல்லாம் விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையில் நிறைவேற்ற வேதாகமத்தை வடிவமைத்தார். எனவே, நம்முடைய ஆய்வுகள் அசல் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டவை என்று நாம் கூறும்போது, சொற்களின் குறுகிய அறிவுசார் அர்த்தத்தில் சொற்களும் வாக்கியங்களும் எதைக் குறிக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிய நாம் முயற்சிக்கிறதில்லை. மாறாக, எழுத்தாளர்கள் தங்கள் முதல் வாசகர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்த விரும்பும் முழு அளவிலான தாக்கத்தையும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

மூல அர்த்தத்தின் கருத்தை நாம் கருத்தில் கொள்ளும்போது, நாம் ஆராய்ந்து வரும் வேதாகம ஆவணம், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆவணத்தை எழுத தூண்டிய மனித எழுத்தாளர் மற்றும் மனித எழுத்தாளரால் ஆவணத்தின் முதல் பெறுநர்களாக இருக்க விரும்பிய வாசகர்கள் ஆகிய மூன்று முக்கிய காரியங்களின் அடிப்படையில் சிந்திக்க இது உதவியாக இருக்கும்.

இந்த ஆவணம் முக்கியமானது, ஏனெனில் இது முதல் வாசகர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட தேவனுடைய உண்மையான வார்த்தையாகும். மனித எழுத்தாளர் முக்கியமானவர், ஏனென்றால், இயற்கையான ஏவுதல் செயல்முறையின் மூலம், ஆவணமானது ஆசிரியரின் எண்ணங்கள், நோக்கங்கள், உணர்வுகள், இலக்கிய திறன்கள் மற்றும் பலவற்றை பிரதிபலிக்கிறது. வாசகர்கள் முக்கியமானவர்கள், ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவரும் மனித எழுத்தாளரும் தங்கள் சொந்த சூழலிலும் சூழ்நிலைகளிலும் குறிப்பாக பேசும் வகையில் ஆவணத்தை வடிவமைத்தனர். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு வேத பகுதியும் வரலாற்று ரீதியாக

வரலாற்றில் ஒரு காலத்திற்கும் வேத பகுதியின் அசல் வாசகர்களால் அனுபவித்த வாழ்க்கை சூழ்நிலைக்கும் பொருத்தமாக்கப்பட்டது.

மனித எழுத்தாளர்கள் தங்கள் வாசகர்களை ஒருபோதும் விரும்பாத வழிகளில் பாதிக்கும் ஆவணங்களை உருவாக்குகிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் விசாரணையின் செயல்பாட்டில், வேதாகம எழுத்தாளர்கள் தங்கள் ஆவணங்கள் மூலம் தங்கள் அசல் வாசகர்களை எவ்வாறு பாதிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதில் நாம் குறிப்பாக ஆர்வமாக இருக்கிறோம். எனவே, ஒரு வேதப் பகுதியின் அசல் பொருளை ஆராய்வது என்பது வேதபகுதியை அதன் ஆசிரியர் மற்றும் முதல் வாசகர்களின் வரலாற்று சூழ்நிலைகளுக்குள் இன்னும் இருப்பதைப் போல ஆராய்வதை உள்ளடக்குகிறது. இந்த வகையான ஆராய்ச்சிக்கு நிறைய ஆய்வு, கவனமான சிந்தனை மற்றும் கற்பனை தேவை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இதற்கு நிறைய மனித முயற்சி தேவைப்படுகிறது, ஏனெனில் வேதாகம ஆவணங்கள் அவற்றின் அசல் அமைப்புகளில் இனி இல்லை.

மூல அர்த்தத்தைப் பற்றிய இந்த புரிதலை மனதில் கொண்டு, நாம் வேதாகமத்தை ஆராயும் போது அதை வலியுறுத்துவதற்கான இறையியல் அடிப்படையை நிவர்த்தி செய்வோம்.

இறையியல் அடிப்படை

வேதாகமத்தைப் பற்றிய நமது ஆய்வில் மூல அர்த்தத்தின் மூன்று அம்சங்களை வலியுறுத்துவதற்கு ஒரு வலுவான இறையியல் அடிப்படை உள்ளது. முதலில், எழுத்தாளருக்கு கவனம் செலுத்துவதற்கான இறையியல் அடிப்படையைப் பற்றிப் பேசுவோம். இரண்டாவதாக, அசல் வாசகர்களைக் கருத்தில் கொள்வோம். மூன்றாவதாக, ஆவணத்தின் செயல்பாட்டைப் பார்ப்போம். மனித எழுத்தாளரைக் கருத்தில் கொள்வதற்கான இறையியல் அடிப்படையிலிருந்து தொடங்குவோம்.

எழுத்தாளர்

முந்தைய பாடத்தில், வேதம் இயற்கையாகவே தேவனால் ஏவப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். பரிசுத்த ஆவியானவர் மனித வேதாகம எழுத்தாளர்களின் ஆளுமைகள், அனுபவங்கள், உணர்ச்சிகள் மற்றும் சிந்தனை முறைகள் மூலம் தனது வார்த்தையைப் பேச தேர்ந்தெடுத்தார்.

வேதாகமத்தில் மனித எழுத்தாளர்களின் முக்கியத்துவம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல இடங்கள் உள்ளன. மத்தேயு 22:41-45 இல் இயேசு சொன்னதைக் கவனிக்கவும்:

இயேசு அவர்களிடம், "கிறிஸ்துவைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அவன் யாருடைய குமாரன்?" என்றார். அதற்கு அவர்கள், "தாவீதின் குமாரன்" என்றார்கள். அதற்கு அவர்: "அப்படியானால், தாவீது பரிசுத்த ஆவியினாலே அவரை 'ஆண்டவர்' என்று சொல்லியிருக்கிறது எப்படி? "நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப்போடும்வரைக்கும் நீர் என்னுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்" என்று 'கர்த்தர் என் ஆண்டவரோடே சொன்னார்' என்று சொல்லியிருக்கிறானே. தாவீது அவரை ஆண்டவர் என்று சொல்லியிருக்க, அவனுக்கு அவர் குமாரனாயிருப்பது எப்படி என்றார் (மத்தேயு 22:41-45).

இந்த வேத பகுதியில், சங்கீதம் 110-ன் ஆசிரியராகிய தாவீதைப் பற்றி இயேசு குறிப்பிட்டார். சங்கீதத்தைப் பற்றிய தனது வியாக்கியானத்தை அதன் மனித ஆசிரியர் தாவீது என்ற உண்மையுடன் அவர் குறிப்பாக இணைத்தார்.

தாவீது கிறிஸ்துவை "கர்த்தர்" என்று அழைத்ததால், கிறிஸ்து வெறுமனே தாவீதின் குமாரனாக இருக்க முடியாது என்று இயேசு சுட்டிக்காட்டினார். கிறிஸ்து தாவீதை விடப் பெரியவராக இருக்க வேண்டும். உண்மையில், தாவீது இந்த சங்கீதத்தை எழுதினார் என்ற உண்மையை நாம் கருத்தில் கொண்டால் மட்டுமே இயேசுவின் வாதம் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும். இயேசு இங்கே செய்ததைப் போலவே, அனைத்து பொறுப்பான வியாக்கியானங்களும் வேதாகம புத்தகங்களுடைய மனித எழுத்தாளர்களின் முக்கியத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்கின்றன.

வேதத்தைப் வாசித்துப் படிப்பதன் சந்தோஷங்களில் ஒன்று வேதாகமத்தை எழுதிய மனிதர்களைப் பற்றிய ஆழமான அறிவைப் பெறுவதாகும். பெரும்பாலும் இது வேதவாக்கியங்களை ஒளிர்ந்துவதற்கான ஒரு வழியைக் கொண்டுள்ளது, இது நமக்கு ஆழமான புரிதலைக் கொடுக்கிறது. இதற்கு எல்லா விதமான உதாரணங்களும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, அழகையின் தீர்க்கதரிசியான எரேமியாவின் ஊழியத்தைப் பற்றியும், எருசலேமில் தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு எதிராக நியாயத்தீர்ப்பை

தீர்க்கதரிசனமாக சொன்னபோது அவர் என்ன அனுபவித்தார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, பின்னர் அந்த நகரத்தின் மீது விழுந்த தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை அனுபவித்து, பின்னர் நகரத்திற்கு நேர்ந்த பேரழிவைப் பற்றி புலம்பியதையும் நான் நினைக்கிறேன். இவை அனைத்தும் எரேமியாவின் முழு புத்தகத்தையும் பற்றிய ஆழமான, தெளிவான புரிதலைத் தருகின்றன. அல்லது அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைப் பற்றி நமக்குத் தெரிந்த அனைத்தையும் நினைத்துப் பாருங்கள், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளின் புத்தகத்தில் அவருடைய ஊழியத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கதைகளின் பின்னணியில் அவருடைய நிருபங்களைப் படிப்பது எவ்வளவு உதவியாக இருக்கும். வேதாகம ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கையையும் அனுபவத்தையும் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவுவதன் மூலம் வேதம் அதன் அர்த்தத்தை வலுப்படுத்துகிறது, மேலும் அது அவர்களின் போதனையை அதன் சரியான சூழலில் அமைக்கிறது.

– Dr. பிலிப் ரைகென்

மனித எழுத்தாளரில் கவனம் செலுத்துவது வேதாகமத்தின் பல அம்சங்களைப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகிறது. மற்றொரு எடுத்துக்காட்டாக, 2 சாமுவேலும் 1 நாளாகமமும் தாவீதின் அரசாட்சியின் கதையைச் சொல்லும் வெவ்வேறு வழிகளைக் கவனிக்கவும். 2 சாமுவேல் புத்தகமானது ஒன்பது அதிகாரங்களை பத்சேபாளோடு தாவீது செய்த பாவத்திற்கும், தாவீதின் பாவத்தைத் தொடர்ந்து வந்த அப்சலோமின் கலகத்திற்கும் அர்ப்பணித்தது. ஆனால் 1 நாளாகமம் இந்த கதைகளின் எந்த பகுதியையும் சொல்லவில்லை. தாவீதின் சந்ததியைத் தவிர, பத்சேபாள் மற்றும் அப்சலோம் ஆகியோரின் பெயர்களைக் கூட அது குறிப்பிடவில்லை. தாவீதின் வாழ்க்கையில் நடந்த இத்தகைய முக்கிய நிகழ்வுகளை நாளாகம ஆசிரியர் ஏன் தவிர்க்க வேண்டும்? சாமுவேல் மற்றும் நாளாகம புத்தகத்தினுடைய மனித எழுத்தாளர்களின் வரலாற்று சூழ்நிலைகள் மற்றும் நோக்கங்களுடன் இதற்கான பதில் தொடர்புடையது. சாமுவேலின் புத்தகங்களினுடைய ஆசிரியர் தாவீதிடம் குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும் தாவீதின் வழிவந்த இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுடைய தேர்வாக இருந்தனர் என்பதைக் காண்பிப்பதில் அக்கறை கொண்டிருந்தார், எனவே தாவீது தனது பாவத்திற்கு எவ்வாறு பதிலளித்தார் என்ற கதையைச் சொல்வது ஆசிரியரின் விவரிப்பு

நோக்கத்திற்கு முக்கியமானது. ஆனால் நாளாகம புத்தகங்களின் ஆசிரியர் சிறையிருப்பில் இருந்து திரும்பும் வாசகர்களுக்காக இஸ்ரவேலின் மிகவும் சுருக்கப்பட்ட வரலாற்றை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவர் சாமுவேலுடன் முரண்படவில்லை, ஆனால் தான் எழுதுகிற நோக்கங்களுக்கு தேவையான தாவீதின் வாழ்க்கையின் சில பகுதிகளை மட்டுமே அவர் பதிவு செய்தார், அவை தாவீதின் வழியில் வந்த ராஜாக்கள் இஸ்ரவேலில் எவ்வாறு ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்பதை திரும்பி வரும் தலைமைக்கு கற்பிக்கும் வகையில் இருந்தன.

குறிப்பாக இன்று வேதாகம புத்தகங்கள் எழுதப்பட்ட மூல அமைப்பைப் பற்றிய பல தகவல்கள் அவற்றின் எழுத்தாளர்களின் அடிப்படையிலும், அவற்றின் வாசகர்களின் அடிப்படையிலும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அந்தத் தகவல் குறிப்பாக ஒரு உரையின் அறிவார்ந்த மற்றும் பாதுகாப்பான வாசிப்பு மற்றும் பயன்பாட்டைப் பெற நமக்கு உதவுகிறது, இதனால் மூல ஆசிரியர் குறிப்பதற்கும் அசல் வாசகர்கள் கேட்டதற்கும் எந்த வகையிலும் தொடர்பில்லாத ஒன்றை நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில், வேதாகம ஆசிரியர் மற்றும் வாசகர்களைப் பற்றிய அந்த வகையான பின்னணி தகவல்களை "ஒரு நல்ல சேவகன், ஆனால் ஒரு கெட்ட எஜமான்" என்று விவரிக்க விரும்புகிறேன். நாம் வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும்போது அது உண்மையில் நமக்கு உதவக்கூடும், ஆனால் வேதம் என்ன சொல்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான முக்கிய வழியையும் நாம் மாற்றினால், அது பெரும்பாலும் நம் புரிதலைக் கட்டுப்படுத்தவும் சில நேரங்களில் அதை தவறாகப் புரிந்து கொள்ளவும் செய்யும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே இது உதவியாக இருக்கிறது, ஆனால் உங்களுடைய வேதாகம படிப்பின் தொடக்கத்திலோ அல்லது முடிவிலோ அதை உங்கள் முக்கிய மையமாக மாற்ற வேண்டாம்.

– Dr. ஜோனதான் டி. பென்னிங்டன்

வேதாகமத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைப் புரிந்துகொள்ள எழுத்தாளரின் அசல் சூழலைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதில் நம்பமுடியாத மதிப்பு உள்ளது. ஆனால் முதலில் ஒரு எச்சரிக்கை மட்டும் கூறப்படுகிறது: உண்மையில்

வேதாகமத்தின் அதிகாரமானது எழுதப்பட்டவற்றில் உள்ளது, ஆசிரியரின் பின்னணியை நாம் கற்பனை செய்வதிலோ அல்லது மறுசீரமைப்பதிலோ அது இல்லை. எனவே, எழுத்தாளரின் பின்னணியை நாம் முழுமையாக புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும், அவர்களின் வார்த்தைகள் உண்மை என்பதை நாம் நினைவில் வைத்திருக்கும் வரை, அது முக்கியமாகும். ஆனால் எழுத்தாளரின் சூழலையும், அவர்களின் குணத்தையும் நாம் இன்னும் கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ள முடிந்தால், அது நமக்கு உதவியாக இருக்கும். அவர்களுடன் கற்பனையான தொடர்புகளை ஏற்படுத்த இது நமக்கு உதவும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதனால் நாம் சிறையில் பவுல் இருப்பதாக கற்பனை செய்து, அது எப்படி இருந்தது என்பதைப் பார்க்கத் தொடங்கலாம், மேலும் அந்த சூழ்நிலைகளுடன் உள்ளூணர்வான மற்றும் கற்பனையான தொடர்புகளை ஏற்படுத்தலாம். மேலும் அது வேதாகமத்தை மரமாகவும் இரு பரிமாணமாகவும் அல்லாமல் நமக்கு முப்பரிமாணமாக மாற்றப் போகிறது.

– Dr. பீட்டர் வாக்கர்

நாம் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்ற வேத பகுதிகளில், வேதாகமத்தின் முதன்மை எழுத்தாளரான தேவன் மீது மட்டுமல்ல, அவர் ஏவிய மனித எழுத்தாளர்கள் மீதும் நாம் கவனம் செலுத்துவது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை வேதம் நிரூபிக்கிறது. அதாவது இந்த எழுத்தாளர்களின் சூழ்நிலைகள், ஆளுமைகள், அனுபவங்கள், திறன்கள் மற்றும் நோக்கங்களைப் பற்றி நம்மால் முடிந்தவரை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு வேதாகம ஆவணத்தின் மனித எழுத்தாளரை வலியுறுத்துவதற்கான இறையியல் அடிப்படையைப் பார்த்த பிறகு, அசல் அர்த்தம் குறித்த நமது ஆய்வின் இரண்டாவது முக்கியமான அம்சமான அந்த ஆவணத்தின் முதல் வாசகர்கள் அல்லது பெறுநர்கள் என்பதைப் பார்ப்போம்.

வாசகர்கள்

வேதாகம வரலாறு நெடுகிலும் தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை அவர்களுடைய வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்தமான வழிகளில் கொடுத்தார் என்பதை நீங்கள் எப்போதாவது கவனித்திருக்கிறீர்களா? பண்டைய இஸ்ரவேலுக்கு தேவன் பத்துக் கட்டளைகளின்

கணிமிமயமாக்கப்பட்ட பதிப்பைக் கொடுத்திருந்தால் எப்படியிருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். அல்லது தேவன் புதிய ஏற்பாட்டு வேதாகமத்தை ஆரம்பகால திருச்சபைக்கு நவீன பிரெஞ்சு அல்லது மாண்டரின் மொழியில் கொடுத்திருந்தால் எப்படியிருக்கும்? இந்த காட்சிகள் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்காது, ஏனென்றால் வேதாகமத்தின் அசல் வாசகர்கள் தேவன் தங்களுக்கு என்ன சொல்கிறார் என்பதை புரிந்து கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். நிச்சயமாக, தேவன் இதைச் செய்யவில்லை. கற்களில் பத்துக் கட்டளைகளை அவர் எழுதினார். அவர் கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலர்களையும் தீர்க்கதரிசிகளையும் கிரேக்க மொழியில் எழுத வழிநடத்தினார். உண்மையில், வேதாகம வரலாறு முழுவதிலும், ஏதோ ஒரு வகையில், தேவன் எப்போதும் தனது வெளிப்பாட்டை தனது அசல் வாசகர்களுக்கு அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி அருளினார்.

தெய்வீக அருளுதல் என்பதன் கருத்து இது தான்:

தேவன் தம்முடைய வெளிப்பாட்டை அதன் முதல் வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி வடிவமைத்தார்.

வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளையும் கருத்துக்களையும் அதன் முதல் வாசகர்களின் கலாச்சாரம், தொழில்நுட்பம், சமூக கட்டமைப்புகள் மற்றும் மத அனுபவங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்தார், இதனால் அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

இது பொதுவான அருளுதல் முதல் குறிப்பிட்ட அருளுதல் வரை ஒரு நிறமாலை அடிப்படையில் தெய்வீக அருளுதலைப் பற்றி சிந்திக்க உதவுகிறது. அலைக்கற்றையின் ஒரு முனையில், வேதாகமத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் உலகளாவிய மனித நிலைமைக்கு ஏற்ப எழுதப்பட்டது. இதன் மூலம், ஒவ்வொரு முறையும் தேவன் தன்னை மனிதர்களுக்கு வெளிப்படுத்தும்போது, வரலாறு முழுவதும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஏதாவது ஒரு வகையில் பொருந்தக்கூடிய வழிகளில் அதைச் செய்தார் என்று நாம் அர்த்தப்படுத்துகிறோம்.

ஜான் கால்வின் தனது (*Institutes of the Christian Religion*) இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் கிறிஸ்டியன் ரிலிஜியன், புத்தகம் 1, அத்தியாயம் 13, பிரிவு 1 இல் அருளுதலின் பொதுவான அம்சங்களை விவரித்த விதத்தைக் கேளுங்கள்:

செவிலியர்கள் பொதுவாக கைக்குழந்தைகளுடன் பேசுவது போல, தேவன் நம்மிடம் "மழலைச் சொல்லில்" பேச மாட்டார் என்பது புரியவில்லையா? அத்தகைய பேச்சின் வடிவங்கள் ... அவரைப் பற்றிய அறிவை நமது சிறிய திறனுக்கு ஏற்ப உள்வாங்கிக் கொள்ளும்.

கால்வின் சுட்டிக்காட்டியது போல, தேவனுடைய மனம் நம் மனதிற்கு அப்பாற்பட்டது, அதனால் ஒரு செவிலிய பணிப்பெண் ஒரு கைக்குழந்தையுடன் பேசுவதைப் போல அவர் நம்முடன் பேச வேண்டும். தேவன் நம்மை விட அளவிட முடியாத அளவுக்கு பெரியவர் என்பதால், நாம் அவரைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவர் மிகவும் தாழ்ந்து போக வேண்டும்.

இவ்வகையான உலகளாவிய ஏற்பாட்டை வேதாகமம் முழுவதிலும் காண்கிறோம். இது தேவன் மனிதனாக பேசுகிற அல்லது செயல்படுகிற விதத்தில் வியத்தகு முறையில் தோன்றுகிறது - அதாவது வேதாகமத்தில் தேவன் பேசும், நடந்துகொள்ளும் அல்லது கிட்டத்தட்ட மனிதராகத் தோன்றும் நேரங்களில் இது தோன்றுகிறது. தேவன் மனித மொழியைப் பேசுகிறார்; அவர் வருத்தப்படுகிறார்; தனது நோக்கங்களை மாற்றுகிறார்; மற்றும் கேள்விகள் கேட்கிறார். இத்தகைய தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் எண்ணற்ற பிற அம்சங்கள் நமது பொதுவான மனித வரம்புகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தெய்வீக அருளுதலினுடைய அலைக்கற்றையின் நடுவில், தேவன் தனது வெளிப்பாட்டை கலாச்சார எதிர்பார்ப்புகளுக்கு பொருத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, பண்டைய கிழக்கில் அவர் தன்னை வெளிப்படுத்தினார். இந்தப் பண்பாட்டுச் சூழலில், பண்டைய கிழக்கு சர்வதேச உடன்படிக்கைகளை ஒத்த உடன்படிக்கைகளை அவர் நிறுவினார். மொழியைப் பொறுத்தவரை, தேவன் தனது முதல் வாசகர்களின் குறிப்பிட்ட மொழிகளான இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கான பழைய ஏற்பாட்டில் எபிரெய மற்றும் அராமிய மொழிகளிலும் சர்வதேச புதிய ஏற்பாட்டு திருச்சபைக்கு கிரேக்க மொழியிலும் தன்னை வெளிப்படுத்தினார். வேதாகமத்தில் உள்ள தெய்வீக வெளிப்பாடானது வேதாகமத்தின் அசல் வாசகர்களின் இந்த வகையான பரந்த கலாச்சார சூழ்நிலைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டது. பண்பாட்டு எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்புடையதாக மத்தேயு 19:8-ஐ உதாரணமாக கவனிக்கவும்:

”உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாமென்று உங்கள் இருதயக்கடினத்தினிமித்தம் மோசே உங்களுக்கு இடங்கொடுத்தார்; ஆதிமுதலாய் அப்படியிருக்கவில்லை” என்று இயேசு சொன்னார்.

முந்தைய வசனங்களில், தேவன் சிருஷ்டிப்பின் போது திருமணத்தை தொடங்கி வைத்தார் என்றும், விவாகரத்து திருமண நோக்கத்தின் ஒரு பகுதி அல்ல என்றும் இயேசு கூறியிருந்தார். பின்னர், உபாகமம் 24:1-4-ல் மோசே விவாகரத்தை அனுமதித்ததற்கு இஸ்ரவேலின் பாவமான இருதயக் கடினத்தன்மையே காரணம் என்று அவர் விளக்கினார்.

உபாகமம் 24-ல், விவாகரத்து பெற்ற பெண்ணுக்கு விவாகரத்துச் சான்றிதழைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மோசே சட்டம் இயற்றினார். இயேசுவின் காலத்தில் பரிசேயர்களில் சிலர், சான்றிதழ் கொடுக்கப்படும் வரை, எக்காரணத்தைக் கொண்டும் விவாகரத்து வழங்கலாம் என்பதை நியாயப்படுத்த இந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்தினர். ஆனால், அசல் வாசகர்களுக்குக் தேவனுடைய இணக்கத்தை இயேசு எப்படிக் காட்டினார் என்பதைக் கவனியுங்கள். "உங்கள் இருதயங்கள் கடினமாக இருந்ததால்" இந்த பிரமாணத்தைக் கொடுத்தார் என்று அவர் கூறினார். இந்த அடிப்படையில், மோசே தனது முதல் வாசகர்களான இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு ஒரு மாற்று வழியாக விவாகரத்தை "அனுமதித்தார்" என்று இயேசு வாதிட்டார். விவாகரத்து சிறந்ததல்ல, அது உண்மையில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும் இல்லை. ஆனால் இஸ்ரவேலின் பிடிவாதமான, மன்னிக்க முடியாத மனப்பான்மையின் வெளிச்சத்தில், அவர்களுடைய பாவத்தால் ஏற்பட்ட சேதத்தைக் குறைப்பதற்கான ஒரு வழியாக விவாகரத்துச் சான்றிதழ்களுக்கு தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தார்.

இந்த எடுத்துக்காட்டு ஒரு வேதாகம பகுதியின் அசல் வாசகர்களை ஆராய்வது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதைக் குறிக்கிறது. இந்த பரிசேய நடைமுறையை இயேசு திருத்தியமைப்பது, மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை வேதாகமத்தின் அசல் வாசகர்களுக்கு தெய்வீகமானதாக மாற்றியமைப்பதில் இருக்கிறது.

கற்றையின் மறுமுனையில், தேவன் தாம் பேசிய குறிப்பிட்ட நபர்கள் போன்ற தனிநபர்களுக்கும் தனது வெளிப்பாட்டை அனுமதித்தார். குறிப்பிட்ட குழுக்களின் பலம், பலவீனம், சாதனைகள், தோல்விகள், சில நேரங்களில் குறிப்பிட்ட நபர்களைக் கூட அவர் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டார்.

எடுத்துக்காட்டாக, புதிய ஏற்பாட்டில் ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட திருச்சபைக்கு எழுதப்பட்ட பல நிருபங்கள் உள்ளன. அந்த நிருபங்களுக்குள், கொலோசெயர் 3 போன்ற இடங்களில், அந்த சபைகளுக்குள் பிதாக்கள், பிள்ளைகள், வேலைக்காரர்கள் மற்றும் எஜமான்கள் போன்ற சிறிய குழுக்களுக்கு வழங்கப்படும் போதனைகளைக் காண்கிறோம். பிலேமோன், 1, 2 தீமோத்தேயு, தீத்து போன்ற பவுலின் கடிதங்களில் சில உண்மையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு எழுதப்பட்டவை. பல்வேறு வழிகளில், பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த வேதாகம வெளிப்பாடுகளை அவற்றின் அசல் வாசகர்களின் குறிப்பிட்ட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வடிவமைத்தார். எனவே, வெளிப்பாடுகளை சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு, அந்த அசல் வாசகர்களைப் பற்றி நம்மால் முடிந்தவரை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

வேதாகம எழுத்தாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வாசகர்களுக்கு எழுதும்போது ஆரம்ப வாசகர்களின் சூழலைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம். அது மிக மிக முக்கியமானது. எடுத்துக்காட்டாக, நீங்கள் எபிரெயர் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது ... அதன் ஆசிரியர் யார் என்று நமக்குத் தெரியாது ... அந்த ஆசிரியர் உபத்திரவத்தினால் சிதறிக் கிடந்த யூதக் கிறிஸ்தவர்களின் கூட்டத்திற்கு எழுதிக் கொண்டிருந்தார். யூத மதத்தின் கீழ் அவர்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு கிடைத்திருக்கும் என்பதால் அவர்கள் மீண்டும் யூத மதத்திற்குச் செல்ல எல்லா தூண்டுதல்களையும் பெற்றிருப்பார்கள். ஆகவே, ஜனங்கள் அவர்களைத் துன்புறுத்த வந்தபோது, தங்கள் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைக் கைவிட எல்லாச் சோதனைகளையும் அனுபவித்திருப்பார்கள். எனவே, அந்த வரலாற்றுப் பின்னணியையும் வாசகர்களையும் புரிந்துகொண்டு, பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள மற்ற எல்லா தனிநபர்கள் மற்றும் அமைப்புகளை விட இயேசு கிறிஸ்து தான் சிறந்தவர் என்பது பற்றி அவர்களை ஊக்குவிக்க முயல்கிறார்.

– Dr. ஸ்டீபன் உம்

ஒரு அசல் வாசகருக்கு அல்லது மக்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தேவன் தன்னை வெளிப்படுத்தினார். இது வேதாகமத்தைப் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க விஷயங்களில் ஒன்றாகும். அது வெறுமனே மேலிருந்து வந்த அறிவுரைகளின் ஒரு தொகுப்பு அல்ல. தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் குறிப்பிட்ட மக்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார், எனவே அவர்கள் தேவனிடமிருந்து என்ன கேட்கிறார்கள், எதைப் பெறுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் எப்படிப் புரிந்துகொண்டார்கள் என்பதை நாம் அறிந்தால், அது நமது சொந்த புரிதலுக்கான வரம்புகள் என்ன என்பதை அறிய நமக்கு உதவுகிறது. அசல் வாசகர்கள் அதைப் புரிந்துகொண்டதிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமாக வேதத்தை நான் புரிந்து கொண்டால், என் புரிதலில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று அர்த்தம். நிச்சயமாக, என் சொந்த சூழல் ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தும், ஆனால் என் சொந்த சூழல் அவர்களின் சூழலின் வெளிச்சத்தில் புரிந்து

கொள்ளப்பட வேண்டும், பின்னர் வேத வியாக்கியானத்தின் சாத்தியமான வரம்புகள் என்னவாக இருக்கும் என்பதை நான் அறிவேன்.

– Dr. ஜான் ஆஸ்வால்ட்

வேதாகமத்தின் அசல் அர்த்தத்தில் நம்முடைய விசாரணைகளை மையப்படுத்துவதற்கான இறையியல் அடிப்படையைப் பற்றிய நம் விவாதத்தில் இதுவரை, எழுத்தாளர் மற்றும் அசல் வாசகர்களின் முக்கியத்துவத்தை கருத்தில் கொண்டோம். எனவே இந்த கட்டத்தில், வேதாகம ஆவணத்தில் கவனம் செலுத்த நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

ஆவணம்

ஒரு வேதப் பகுதியின் மூல அர்த்தத்தை நாம் அறிய வேண்டுமென்றால், அந்தப் வேத பகுதியையே நாம் பார்க்க வேண்டும் என்பதில் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். இப்போது நம்மில் பலருக்கு, வேதத்தின் நவீன மொழிபெயர்ப்புகளை வெறுமனே வாசிக்கிறோம் என்பதே இதன் பொருள். நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் பிழையற்றவை அல்ல, ஆனால் அவை திருச்சபையின் மிக முக்கியமான போதனை ஊழியங்களில் ஒன்றைக் குறிக்கின்றன. ஏதாவது ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் வித்தியாசமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு குறிப்பிட்ட சொல் அல்லது சொற்றொடரை அதிகம் சார்ந்து இருக்கக்கூடாது என்பதில் நாம் கவனமாக இருக்கும் வரை, நாம் பயன்படுத்தும் மொழிபெயர்ப்புகளிலிருந்து நாம் நிறைய கற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இந்த பாடம் வலியுறுத்துவது போல, தேவ ஆவியும் அவரால் ஏவப்பட்ட எழுத்தாளர்களும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்த வேதாகம வசனங்களின் அசல் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். எனவே, தேவன் நமக்கு வாய்ப்பளிக்கும்போது, வேதத்தின் மூல மொழிகளையும் நாம் முடிந்தவரை அறிந்திருக்க வேண்டும்: பழைய ஏற்பாட்டில் எபிரெய்மும் அராமியமும் புதிய ஏற்பாட்டில் கிரேக்கமும் உள்ளன. இப்போது நம்மில் சிலர் இந்த மொழிகளில் நிபுணர்களாக மாறுவோம், ஆனால் அவற்றைப் பற்றி நாம் எவ்வளவு அதிகமாக அறிந்திருக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு வேதாகமத்தின் அசல் அர்த்தத்தை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

நமது ஆய்வில் வேதாகம ஆவணங்களை வலியுறுத்துவதற்கான இறையியல் அடிப்படை முக்கியமாக இயற்கையான ஏவுதலின் கோட்பாடு மற்றும் தெய்வீக இணக்கத்தின் கோட்பாடு ஆகிய இரண்டு முக்கியமான

கோட்பாடுகளில் காணப்படுகிறது. இக்கோட்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் இயற்கையான ஏவுதல் கோட்பாட்டிலிருந்து தொடங்கி வேதாகம ஆவணங்களின் முக்கியத்துவத்தை எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டுகின்றன என்பதைப் பார்ப்போம்.

இயற்கையான அகத்துண்டு

வேதாகமத்தை எழுதுவதற்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் மனித எழுத்தாளர்களை ஏவினார் என்று இயற்கையான ஏவுதலின் கோட்பாடு கற்பிக்கிறது. ஆனால் அந்த ஆவணத்தின் ஒவ்வொரு பிரதியும் சரியானதாக இருக்கும் என்றோ அல்லது அந்த ஆவணத்திலிருந்து செய்யப்படும் ஒவ்வொரு மொழிபெயர்ப்பும் சரியானதாக இருக்கும் என்றோ அது கூறவில்லை. உண்மையில், எரேமியா 8:8 போன்ற இடங்களில், வேதாகம ஆவணங்களின் பிரதிகளில் தவறுகள் இருக்கலாம் என்று வேதாகமமே கூறுகிறது. வேதாகம ஆவணங்களின் வெவ்வேறு மொழிபெயர்ப்புகள் பெரிதும் வேறுபடுவதை நாம் அனைவரும் பார்த்தோம்.

இயற்கையான ஏவுதலின் கோட்பாடு வேதாகமத்தின் மூல நூல்களுக்கு மட்டுமே பொருந்துவதால், அந்த ஆவணங்கள் மட்டுமே தேவனுடைய முழு அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ளன. பல நூற்றாண்டுகளாக நகலெடுக்கப்பட்ட இந்த நூல்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் தேவனால் ஏவப்பட்டவை அல்ல, மற்றும் அந்த மாற்றங்கள் அந்த நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புகளும் அல்ல. எனவே, வேதாகமத்தின் மூல அர்த்தத்தை நாம் சரியாகப் புரிந்துகொண்டோம் என்ற நமது நம்பிக்கையை அதிகரிக்க, தேவனால் உண்மையில் ஏவப்பட்ட எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்து படிக்க நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

நிச்சயமாக, நம் நாளில் வேதாகமத்தின் அசல் ஆவணங்களிலிருந்து நாம் ஓரளவு அகற்றப்படுகிறோம், ஏனெனில் அவை இன்று நம்மிடத்தில் இல்லை. அவை ஏதோ ஒரு புனிதத் தலத்திலோ அல்லது அருங்காட்சியகத்திலோ இருப்பதில்லை. நம்மிடம் நகலெடுக்கப்பட்ட நூல்களும் மொழிபெயர்ப்புகளும் மட்டுமே உள்ளன. இந்த பிரதிகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகளின் அதிகாரம் எப்போதும் அவை ஆவியின் ஏவுதலின் கீழ் வேதாகம எழுத்தாளர்கள் தயாரித்த உண்மையான ஆவணங்களை எவ்வளவு சிறப்பாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன என்பதைப் பொறுத்தது.

இந்த உண்மை பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை எதிர்ப்பவர்களால் வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தை முற்றிலுமாக நிராகரிப்பதற்கான ஒரு காரணமாக எழுப்பப்படுகிறது. வேதாகமத்தின் மூல நூல்கள் என்ன கூறுகின்றன என்பதை நம்மால் அறிய முடியாது, அவற்றைப்

பின்பற்றுவது மிகக் குறைவு என்று மதச்சார்பின்மைவாதிகள் வாதிடுகின்றனர். திருக்குர்ஆன் அல்லாஹ்வால் பரிபூரணமாக பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது என்று முஸ்லிம்கள் அடிக்கடி வாதிடுகின்றனர், எனவே அவர்கள் வேதாகமத்தை விட குர்ஆனை நம்புகிறார்கள். இந்த பிரச்சனைகள் அடிக்கடி வருவதால், சில விளக்கங்களை வழங்க வேண்டும்.

முதலாவதாக, பழைய ஏற்பாட்டின் அசல் ஆவணங்கள் இயேசுவின் காலத்திலும் இல்லை என்பது தான் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான விஷயங்களில் ஒன்றாகும். பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் சற்றே மாறுபட்ட எபிரெய் பதிப்புகள் அக்காலத்தில் இருந்தன. அராமிய பதிப்புகளும், பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பின் (Septuagint) பல பதிப்புகளும் இருந்தன. ஆனால் இயேசுவும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களும் தங்களிடம் இருந்த வேதவாக்கியங்கள் தேவனுடைய மக்களை வழிநடத்த நம்பகமானவை, போதுமானவை என்று நம்பினார்கள். இதேபோல், ஆரம்பகால திருச்சபை அசல் புதிய ஏற்பாட்டு ஆவணங்களின் பல நகல்களைப் பயன்படுத்தியது, ஏனெனில் தேவனுடைய மக்களை வழிநடத்த நம்பகமான பிரதிகள் முற்றிலும் போதுமானவை என்று அவர்கள் நம்பினர்.

இரண்டாவதாக, நவீன கிறிஸ்தவர்கள் வேதாகமத்தின் பண்டைய பிரதிகளைப் படிப்பதற்கும் ஒப்பிடுவதற்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பல தசாப்தகால அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சியின் வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளனர். வேதத்தின் எபிரெய் மற்றும் கிரேக்க வேத பகுதிகள் மற்ற பண்டைய எழுத்துக்களின் நூல்களை விட மிகவும் நம்பகமானவை என்பதை இந்த ஆய்வுகள் மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. தேவன் தம்முடைய பராமரிப்பில் வேதாகமங்களை அற்புதமான வழிகளில் பாதுகாத்திருக்கிறார். சரியாக வியாக்கியானம் செய்தால், இன்று நம்மிடம் உள்ள வேதாகமம் கிறிஸ்துவின் சபையை வழிநடத்த போதுமானவையாக இருக்கிறது.

பண்டைய வரலாற்றில் நீங்கள் புத்தகங்களை பாதுகாக்க போகிறீர்கள் என்றால், அதை ஒரு எழுத்தாளர் எந்த எழுத்தும் வார்த்தையும் மாறாமல் நகலெடுக்க வேண்டும். அது நிகழும்போது, எழுத்துப்பிழைகள், விடுபட்ட சொற்கள், சொல் வரிசை மாற்றங்கள் மற்றும் பலவற்றில் இயற்கையான எழுத்து வேறுபாடுகள் வரும். வேதம் வரலாறு முழுவதிலும் சாதாரண நேரத்திலும் இடத்திலும் பரப்பப்படப் போகிறதென்றால் அவை தவிர்க்க முடியாதவை. ஆனால் கேள்வி என்னவென்றால், அந்த மாற்றங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகவும்,

அர்த்தமுள்ளவையாகவும், வேதாகமத்தின் அசல் வார்த்தைகள் நம்மிடம் உள்ளனவா என்று கேள்வி எழுப்பும் அளவுக்கு கடுமையானவையாகவும் இருக்கின்றனவா என்பது தான். வேதாகமத்தின் மூல வார்த்தைகள் நம்மிடம் உள்ளனவா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்காக, நம்மிடம் எஞ்சியுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பார்த்து, அவற்றை ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பிடலாம், மேலும் காலப்போக்கில் எவ்வளவு மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை நாம் காணலாம். வேதத்தைப் பொறுத்தவரை நல்ல செய்தி என்னவென்றால், வேதத்தின் பல கையெழுத்துப் பிரதிகள் நம்மிடம் உள்ளன, அவற்றை ஒப்பிடவும், காலப்போக்கில் அவை எவ்வாறு வளர்ந்துள்ளன என்பதை நாம் காணவும் முடியும், மேலும் உண்மையான அசல் வேத பகுதியைப் பார்க்கவும் முடியும். இன்று நம்மிடம் இருக்கும் வார்த்தைகள் அப்போது முதலில் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகள் என்ற நம்பிக்கையை இது தருகிறது. எனவே, எழுத்தாளர்கள் அவ்வப்போது வேத பகுதியை மாற்றினார்கள், ஆனால் வேத பகுதியை மிகவும் நம்பகமான வழியில் மீட்டெடுக்க முடியாத வகையில் அவர்கள் மாற்றவில்லை.

– Dr. மைக்கேல் ஜே. க்ரூகர்

வேதாகமமானது பல நூற்றாண்டுகளாக கையால் பிரதிகளாக எழுதப்பட்டது. உண்மையில், 1454 ஆம் ஆண்டு வரை வேதத்தின் அனைத்து பிரதிகளும் கையால் எழுதப்பட்டன... எனவே காலப்போக்கில் வேதாகமம் சிதைக்கப்பட்டிருக்காதா என்கிற கேள்விக்கான சுருக்கமான பதில் நிச்சயமாக சிதைக்கப்பட்டிருக்கும் என்பது தான். ஆனால் அது எப்படி சிதைக்கப்பட்டது, எவ்வளவு சிதைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுதான் நீண்ட பதிலாகும். அந்த வகையான சிக்கல்களுக்கு வரும்போது, அது கிட்டத்தட்ட புத்தகத்திற்கு புத்தகத்தைப் பொறுத்தது, ஆனால் இந்த வேத உரை மாறுபாடுகளால் ஒரு அத்தியாவசிய கோட்பாடு கூட இதுவரை பாதிக்கப்படவில்லை என்பது தான் வேதாகமத்தை நகலெடுப்பதைப் பற்றிய மிக ஆச்சரியமான விஷயங்களில் ஒன்றாகும். இது ஒரு ஆச்சரியமான உண்மையாகும்... ஆம், திரைக்குப் பின்னால் யாரோ ஒருவர் நமக்காக வேத

உரையைப் பாதுகாக்கிறார் என்று நாம் கிட்டத்தட்ட
சொல்லலாம்... ஆனால் மீண்டும், இந்த மாறுபாடுகளால்
பாதிக்கப்படும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் முக்கிய
நம்பிக்கையாகக் கருதப்படும் எந்த ஒரு அடிப்படை
நம்பிக்கையும் இல்லை.

- Dr. டேனியல் பி. வாலஸ்

ஆயினும் கூட, நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் முழுமையற்றவை என்பதால்,
அவற்றை ஆராய்ச்சி உத்தரவாதங்களாக மேம்படுத்த நாம் தயாராக இருக்க
வேண்டும். மேலும், ஒரு சொற்றொடரின் திருப்பம், ஒரு குறிப்பிட்ட
வார்த்தையின் தேர்வு அல்லது ஒரு சில பண்டைய கையெழுத்துப் பிரதிகள்
அல்லது வேதாகமத்தின் குறிப்பிட்ட மொழிபெயர்ப்புகளில் மட்டுமே தோன்றும்
வேறு ஏதேனும் சிறிய பொருளை வேதாகமத்தைப் பற்றிய நமது
வியாக்கியானங்கள் பெரிதும் சார்ந்திருப்பதை நாம் ஒருபோதும்
அனுமதிக்கக்கூடாது. வேத உரையின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளின்
வியாக்கியானங்களை வேதாகமத்தின் வேறு பல பகுதிகளுடன்
ஒத்திருக்கிறதா என்பதை உறுதிப்படுத்த நாம் கடினமாக உழைக்க வேண்டும்.

இயற்கையான ஏவுதலைப் பற்றிய இந்த புரிதலை மனதில் கொண்டு,
வேதாகமத்தை ஆராய்வதில் வேதாகம ஆவணங்களை வலியுறுத்துவதற்கான
இரண்டாவது இறையியல் அடிப்படையான தெய்வீக இணக்கத்தின்
கோட்பாட்டிற்கு திரும்புவோம்.

தெய்வீக உறைவிடம்

வேதாகமத்தில் உள்ள அனைத்தும் - அதன் வார்த்தைகள், இலக்கணம்
மற்றும் இலக்கிய பாணி போன்ற விஷயங்கள் உட்பட - அதன் காலத்தின்
கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் மரபுகளிலிருந்து எழுந்தன என்பதை
இணக்கத்தின் கோட்பாடு குறிக்கிறது. எனவே, வேதாகமம் இந்த மரபுகளைப்
பிரதிபலிக்கும் வழிகளில் நாம் கவனம் செலுத்தினால், நாம் அதை சரியாகப்
புரிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

உதாரணத்திற்கு, லூக்கா 20:16 விலுள்ள விவரங்களை கவனிக்கவும்:

இயேசு அவளை நோக்கி, "மரியாள்" என்றார். அவள்
திரும்பிப் பார்த்து: "ரபூனி" என்றாள்; (அதற்குப் போதகரே
என்று அர்த்தமாம்) (யோவான் 20:16).

அடைப்புக் குறிக்குள் உள்ள சொற்களுக்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தவும்.
இந்த உரை கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டது, ஆனால் யோவான் மரியாளை

மேற்கோள் காட்டியபோது, அவர் "போதகர்" என்று பொருள் தரும் தமிழ் வார்த்தைக்கு இணையான கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை; அவர் அராமிய வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார், பின்னர் ஒரு மொழிபெயர்ப்பை வழங்கினார்.

யோவான் முதன்முதலில் மரியாளின் வார்த்தைகளை தமிழில் ஒலிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட அராமிய வார்த்தையான ரப்பூனி என்பதைக் குறிப்பிட்டார், இது மரியாள் இயேசுவிடம் பேசிய அசல் வார்த்தையாகும். ஆனால் யோவான் தனது முதல் வாசகர்களில் கணிசமானவர்களுக்கு அராமிய மொழி தெரியாது என்று நம்பினார். எனவே, அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பை வழங்குவதன் மூலம் உரையை அவர்களுக்கு விளக்கினார்: தமிழில் ஒலிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை டிடாஸ்கலோஸ் என்பதே அந்த வார்த்தையாகும். முதலில் *ரப்பூனி* என்கிற தமிழில் ஒலிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியதன் மூலம், யோவான் ஒரு தயக்கத்தை உருவாக்கினார், இது மரியாளின் பதிலின் நாடகத்தை அதிகப்படுத்தியது. உயிர்த்தெழுந்த இரட்சகரில் மரியாளுக்கு இருந்த மகிழ்ச்சியைப் பாராட்ட உதவுவதற்காகவும், மரியாளின் மகிழ்ச்சியான அழகையின் உண்மையான ஒலியை கற்பனை செய்யவும் யோவானின் உரை அவரது வாசகர்களுக்கு வழிவகுத்தது.

இது போன்ற இலக்கிய சாதனங்கள் மற்றும் மரபுகள் வேதாகமத்தின் அசல் ஆவணங்களில் இணக்கங்களின் முக்கியத்துவத்தை நிரூபிக்கின்றன, மேலும் மூல அர்த்தத்தைப் பற்றிய நம்முடைய ஆய்வில் இதேபோன்ற பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்த நம்மை ஊக்குவிக்கின்றன.

நீங்கள் வேதத்தைப் படிக்கும்போது, உரையில் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பதை தங்கள் அசல் வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ள எழுத்தாளர்கள் தங்களால் முடிந்ததைச் செய்தார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, எடுத்துக்காட்டாக, சுவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் தங்கள் முதல் வாசகர்களின் நன்மைக்காக அராமிய அல்லது எபிரெய சொற்களை மொழிபெயர்க்கலாம். அல்லது சில நேரங்களில் இடங்கள் மற்ற இடங்களுடன் தொடர்புடையதாக சுட்டிக்காட்டப்படும், இதனால் அவை எழுதப்பட்ட புவியியலுக்குள் தங்களை மையப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். மூல வாசகர்கள் வேதத்தை சரியாகப் படிப்பதற்குத் தேவையான கருவிகளை அப்படியே தங்கள் கைகளில் ஒப்படைப்பதற்காக உரையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவி

தேவை என்று எழுத்தாளர்கள் நினைத்ததற்கு எல்லா வகையான வழிகளும் உள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.

– Dr. சைமன் வைபர்ட்

மனிதனாக இருந்தால் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு கலாச்சார பின்னணி உண்டு. மனித மொழியும் மனித கலாச்சாரமும் இல்லாமல் மனிதர்களைப் பற்றி பேச முடியாது. எனவே, தேவன் தம்முடைய செய்தியை நமக்குத் தரும்போது, நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வழிகளில் தம்முடைய செய்தியை நமக்குக் கொடுக்கிறார். வேதாகமத்தைப் போல, அது வார்த்தைகளில் இருக்குமானால், அது ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியில் இருக்கும். மேலும், அது கொடுக்கப்பட்ட கலாச்சாரங்களின் உறுதியான வடிவங்களில் அது நமக்கு வருகிறது. இப்போது, சில விஷயங்கள் மிகத் தெளிவாக எல்லா கலாச்சாரங்களுக்கும் பொருந்துகின்றன. அதாவது, "விபச்சாரம் செய்யாதே" என்பது எல்லா கலாச்சாரங்களிலும் ஒன்றுதான்... ஆனால், ஒரு கூரையைச் சுற்றி ஒரு தடுப்புச்சுவர் கட்டுவது அல்லது கூரையைச் சுற்றி ஒரு வேலி அமைப்பது போன்ற விஷயங்களும் வேதாகமத்தில் உள்ளன, இதனால் உங்கள் அண்டை வீட்டுக்காரர் கூரையிலிருந்து விழுகிற இரத்த பழிக்கு ஆளாக மாட்டீர்கள். என் அக்கம்பக்கத்தில், எங்களுக்கு தட்டையான கூரைகள் இல்லை. பொதுவாக நம் அண்டை வீட்டார் கூரை மீது ஏற மாட்டார்கள், எனவே கூரையைச் சுற்றியுள்ள வேலி எங்களுக்கு பிரச்சனை அல்ல. ஆனால் அங்குள்ள கொள்கையை அனைத்து கலாச்சாரங்களிலும் பயன்படுத்தலாம், மேலும் உங்கள் அண்டை வீட்டுக்காரரின் பாதுகாப்பில் நீங்கள் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்பதே அங்கே நாம் காண்கிற கொள்கையாகும். நீங்கள் உங்கள் சகோதரன் அல்லது சகோதரியின் பாதுகாவலராக இருக்கிறீர்கள். எல்லா வேத வாக்கியங்களும் எல்லா சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்தாது. இது எல்லா காலத்திற்குமானது, ஆனால் இது எல்லா சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்தாது. சூழ்நிலைகள் என்ன என்பதை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும், வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் அதை எவ்வாறு உறுதியாகப்

பயன்படுத்துவது என்பதையும் நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்,
ஏனென்றால் தேவன் அதை நமக்குக் கொடுத்த வழி இதுதான்.

– Dr. கிரெய்க் எஸ். கீனர்

நாம் பார்த்தபடி, ஒவ்வொரு வேதாகம பகுதியின் எழுத்தாளர், ஆவணம் மற்றும் வாசகர்களுக்கு கவனம் செலுத்துவதற்கு வேதாகமமே ஒரு வலுவான இறையியல் அடிப்படையை வழங்குகிறது. இப்போது நிச்சயமாக, இந்த மூன்று வழிகாட்டிகளையும் பயன்படுத்தி அசல் அர்த்தத்தை கண்டுபிடிப்பதில் கவனம் செலுத்துவதற்கு நிறைய கடின உழைப்பு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் எழுத்தாளரைப் பற்றியும், ஆவணத்தைப் பற்றியும், ஒரு வேதாகம பகுதியின் அசல் வாசகர்களைப் பற்றியும் நாம் எவ்வளவு அதிகமாக அறிந்திருக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு அதன் அசல் அர்த்தத்தை நாம் ஆராய முடியும். மூல அர்த்தத்தை நாம் எவ்வளவு அதிகமாகப் புரிந்துகொள்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு வேதாகமத்தை இன்று நம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த முடியும்.

இப்போது நாம் மூல அர்த்தம் என்ன என்பதைப் பார்த்து, அதன் இறையியல் அடிப்படையை ஆராய்ந்துள்ளோம், வேதாகமத்தைப் பற்றிய நமது ஆய்வில் மூல அர்த்தத்தில் கவனம் செலுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தைப் பார்ப்போம்.

முக்கியத்துவம்

முறையான விசாரணையின் முக்கியத்துவத்தை நாம் இரண்டு வழிகளில் கருத்தில் கொள்வோம். முதலாவதாக, சபை வரலாறு முழுவதும், குறிப்பாக புரோட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தத்தின் போது இந்த செயல்முறையின் முக்கியத்துவம் எப்படி இருந்தது என்பதைப் பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, அசல் அர்த்தத்தின் விசாரணையின் முக்கியத்துவத்தை குறைத்த நவீன சபையில் உள்ள சில சவால்களைப் பற்றி நாம் பேசுவோம். சபை வரலாற்றைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

சபை வரலாறு

மூல அர்த்தத்தைப் பின்பற்றுவது வேதாகம வியாக்கியானத்தின் புதிய, நவீன வலியுறுத்தல் அல்ல. சில சமயங்களில் கிறிஸ்தவத் திருச்சபை இன்றுள்ளதை விட மூல அர்த்தத்தில் மிகக் குறைவான அக்கறை கொண்ட

விரிவான மரபுவழி அமைப்புகளை ஆதரித்தது உண்மைதான். ஆயினும் கூட, கிறிஸ்தவத்தின் வரலாறு நெடுகிலும், முன்னணி இறையியலாளர்கள் வேதாகமத்தின் மூல அர்த்தத்தைப் பின்பற்றுவது வேதாகம வியாக்கியானத்தின் இன்றியமையாத பகுதியாகும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

ஆரம்பகால திருச்சபையின் அக்கறைகளில் ஒன்று, வேதாகமத்தின் மூல அர்த்தத்தை தங்கள் சொந்த நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்த கள்ள உபதேசக் குழுக்களிடமிருந்து எழும் சவால்களுக்கு எதிராகப் பாதுகாப்பதாகும். சபை வரலாற்றில் பல ஆரம்பகால எழுத்தாளர்கள் வேதாகம புத்தகங்களின் அசல் செய்தியைப் பாதுகாக்க கடுமையாக உழைத்தனர், ஏனெனில் மூல செய்தி மட்டுமே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, கி.பி. 130 முதல் 202 வரை வாழ்ந்த ஆரம்பகால திருச்சபைப் பிதாவான ஐரேனியஸ், பவுலின் எழுத்துக்கள் பற்றிய தவறான வியாக்கியானங்களை அவரது நூலான (*Against Heresies* என்கென்ஸ்ட் கெர்சீஸ்) என்கிற நூலில் புத்தகம் 3, அத்தியாயம் 7, பகுதி 1 இல் கண்டித்தார். அங்கே ஐரேனியஸ் சொன்னதைக் கவனிக்கவும்:

கொரிந்தியர்களுக்கு எழுதிய இரண்டாவது நிருபத்தில் பவுல், "இந்த உலகத்தின் தேவன் அவிசுவாசிகளின் மனதை குருடாக்கிவிட்டான்" மேலும் இந்த உலகத்திற்கு உண்மையில் ஒரு தேவன் இருக்கிறார், ஆனால் அவர் எல்லா துரைத்தனங்களுக்கும், தொடக்கத்திற்கும், வல்லமைக்கும் அப்பாற்பட்டவர் என்று தெளிவாகக் கூறினார். அவர்களுக்கு பவுல் எழுதியதை வாசிக்கத் தெரியாது என்றும் கூறினார்.

பழைய ஏற்பாட்டின் சிருஷ்டிகரான தேவனை விட உயர்ந்த தேவனிடமிருந்து இயேசு வந்தார் என்று நம்பிய ஞானவாத போதகர்களை ஐரேனியஸ் மறுத்தார். பழைய ஏற்பாட்டு "உலகத்தின் தேவன்" "எல்லா துரைத்தனத்திற்கும், தொடக்கத்திற்கும், அதிகாரத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவராய்" இருக்கிற இந்த உயர்ந்த புதிய ஏற்பாட்டு தேவனின் இருப்பை அறிந்துகொள்ளாதபடி குருடாக்கினார் என்று 2 கொரிந்தியர் 4:4 கற்பிப்பதாக இந்த கள்ள போதகர்கள் நம்பினர். இந்த ஞானவாத வியாக்கியான அறிஞர்களுக்கு பவுல் எழுதியதைப் படிக்கத் தெரியாது என்பதை நிரூபிக்க ஐரேனியஸ் தனது புத்தகத்தின் இந்த அத்தியாயத்தை அர்ப்பணித்தார், ஏனெனில் அவர்கள் பவுலின் அசல் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ளவில்லை.

ஐரோப்பாவில் மத்திய காலங்களில், வேதாகமங்கள் முதன்மையாக திருச்சபை பாரம்பரியத்தின் பின்னணியில் பார்க்கப்பட்ட சில தீவிர நிகழ்வுகள் இருந்தன. ஆனால் அசல் அர்த்தத்தில் ஒரு வலுவான நம்பிக்கை

இருந்தது, இது பெரும்பாலும் *sensus literalis* சென்சஸ் லிட்டரலிஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது.

எடுத்துக்காட்டாக, புகழ்பெற்ற இறையியலாளர் தாமஸ் அக்வினாஸ் தனது நூலான (*Summa Theologica*) சுமாதியோலாஜிகா, பாகம் 1, கேள்வி 1, கட்டுரை 10 இல் ஒரு வேத பகுதிக்கு இருக்கக்கூடிய மற்ற அனைத்து அர்த்தங்களுக்கும் *சென்சஸ் லிட்டரலிஸ்* அடித்தளமாகும் என்று வாதிட்டார்.

இவ்வாறு பரிசுத்த வேதாகமத்தில் எந்தக் குழப்பமும் ஏற்படாது, ஏனென்றால் எல்லா புலன்களும் ஒன்றின் மீது ஒன்று நேரடியானதாக இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து மட்டுமே எந்த வாதத்தையும் எடுக்க முடியும், உருவகத்தில் இருந்து எடுக்க முடியாது.

இந்த பகுதி தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுவது போல, அக்வினாஸ் வேதாகமத்திற்கு பல புலன்கள் உள்ளன என்று நம்பினார், ஆனால் அவர் "அனைத்து புலன்களும் நேரடியாக சொல்லப்பட்ட காரியங்களின் மீது நிறுவப்பட்டுள்ளன" என்று வலியுறுத்தினார். "இதிலிருந்து மட்டுமே எல்லா வாதமும்" அல்லது திருச்சபையில் வியாக்கியானமும் பெறப்பட முடியும் என்பதே இந்த நேரடி அர்த்தமாகும்.

பின்னர், பதினான்காம் நூற்றாண்டு முதல் பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரையிலான ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியின் போது, இலக்கியத்தினுடைய வியாக்கியானத்தின் மீதான திருச்சபையின் கட்டுப்பாடு குறையத் தொடங்கியது. இதன் விளைவாக, தற்போதுள்ள திருச்சபை பாரம்பரியத்திற்கு இணக்கமான வியாக்கியானத்தை வலியுறுத்துவது பலவீனமடையத் தொடங்கியது, மேலும் வேதாகமத்தின் அசல் அர்த்தத்திற்கு முக்கியத்துவம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இந்த காலகட்டத்தில், பல முக்கியமான பண்டைய கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் செவ்வியல் நூல்கள் ஐரோப்பா முழுவதும் அவற்றின் அசல் மொழிகளில் பரவத் தொடங்கின. இந்த நூல்களை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் அவற்றின் மூல மொழிகள் மற்றும் வரலாற்று அமைப்புகளில் கவனம் செலுத்தினர். மேலும், அவர்கள் இந்த நூல்களின் வியாக்கியானங்களை திருச்சபையின் அதிகாரத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் மூல அர்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த மாற்றம் பதினைந்தாம் மற்றும் பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில் புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தத்தின் போது வியாக்கியானவியலில் நடந்த பெரும்பாலான நிகழ்வுகளுக்கு அடித்தளம் அமைத்தது. மார்ட்டின் லூதர், ஜான் கால்வின் போன்ற அறிஞர்கள் வேதாகமத்தை அவற்றின் மூல மொழிகளிலும் வரலாற்றுப் பின்னணிகளிலும் ஆராய்வதில் தங்களை அர்ப்பணித்துக்

கொண்டனர். வேதாகமத்தின் அசல் அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்வது ரோமினுடைய இறையியலின் மீது கூட வேதாகமத்தை தங்கள் ஒரே முழுமையான அதிகாரமாக வைத்திருக்க உதவியது என்று அவர்கள் நம்பினர்.

சுவிசேஷ அறிஞர்களிடையே, வேதாகமத்தின் வியாக்கியானத்தைப் பற்றிய இந்த பார்வை "இலக்கண-வரலாற்று முறை" என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த முறைக்கு வேதாகமத்தில் ஆதரவு இருக்கிறது, திருச்சபை வரலாறு முழுவதும் இது முக்கியமானது, மேலும் சீர்திருத்த காலத்திலிருந்து வேதாகமத்தைப் படிப்பதில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அணுகுமுறையாக இது இருந்து வருகிறது.

இடைக்காலத்தில் வேதவசனங்கள் சமூகம் முழுமைக்கும் புத்தகமாக இருந்தன. கற்றறிந்தவர்கள் அனைவரும் வேதாகமத்தைப் படிப்பதில் தங்கள் பெரும்பாலான நேரத்தை செலவிட்டனர், அது சமூகத்திலும் திருச்சபையிலும் பெரும் பங்கைக் கொண்டிருந்தது. வேதாகமத்தைப் படிப்பதில், மத்திய காலத்தில், வேதாகமத்தைப் படிப்பதற்கான ஒரு விரிவான வழியை அவர்கள் உருவாக்கினர், இது வேத பகுதியின் பல்வேறு அடுக்குகளில் கவனம் செலுத்தியது. வேதாகமத்தின் மூல அர்த்தம் அல்லது வரலாற்று ஆசிரியரின் நோக்கமானது நிச்சயமாக மத்திய காலத்தின் வியாக்கியான முறையின் மிக முக்கியமான பகுதியாகும். இருப்பினும், இது ஒரு பெரிய இலக்கை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகப் பார்க்கப்பட்டது. பிந்தைய பெரும்பாலான வியாக்கியானங்களைப் போலல்லாமல், ஆசிரியரின் நோக்கம் அல்லது மூல அர்த்தம் நல்ல வாசிப்பிற்கான அடிப்படையாகப் பார்க்கப்பட்டது, ஆனால் அசல் அர்த்தத்தை விட முக்கியமான ஒன்று காணப்பட்டது. இது கிறிஸ்துவியல் காரியமாகும், அல்லது கிறிஸ்துவின் மீதான கவனமாகும், மற்றும் பெரும்பாலும் வேதத்தின் இறுதி காலம் அல்லது இறுதி கிறிஸ்து இயல் வாசிப்பில் கவனம் செலுத்துவதாகும். எனவே ஆசிரியரின் நோக்கம் முக்கியமாகும், ஆனால் அது இறுதி நோக்கமாக பார்க்கப்படவில்லை. இது இறுதி நோக்கத்தை அறிவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக பார்க்கப்பட்டது.

– Dr. ஜோனதான் டி. பென்னிங்டன்

மத்திய காலத்தில் மூல அர்த்தத்திற்கும் திருச்சபை பாரம்பரியத்திற்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றிய கேள்வியைக் கேட்பது உங்களை விசித்திரமாகப் பார்க்கும்படி ஒரு இடைக்கால வியாக்கியான அறிஞரை மாற்றியிருக்கும், ஏனென்றால் இடைக்காலத்தில் அவர்கள் வேதாகமத்தின் அர்த்தத்தைப் பற்றி ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டிருந்தனர்... திருச்சபை மரபு என்பது வேதத்தின் போதனை என்ற அடிப்படை நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் வேதத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். இப்போது, இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளாகிய நாம் அதைப் பார்த்து சிரித்துக்கொள்வது மிகவும் எளிதானாலும், நாமும் அதிலிருந்து விடுபடவில்லை. ஜான் கால்வின், ஜான் வெஸ்லி, மார்ட்டின் லூதர் அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி அவர்களின் போதனையே வேத போதனை என்று ஒடிக் கொண்டிருக்கும் நம்மவர்கள் ஏராளம். எனவே, இடைக்காலத்தில் என்ன நடக்கிறது என்றால், அவர்கள் விசுவாச ஆட்சியின் இயக்கவியலில் அடித்தளமாக இருக்கும் வேதத்தை விளக்குவதற்கான அணுகுமுறையைச் செய்கிறார்கள். ”அப்போஸ்தலர்கள் நமக்குக் கொடுத்த விசுவாச காரியங்கள் இந்த வேத பகுதியின் விபரங்களின் மூலம் எப்படி நம்மை வந்தடைந்தது?” என்பது தான் இடைக்கால வியாக்கியான அறிஞர்கள் கேட்கும் கேள்வியாகும்.

– Dr. கேரி வின்ஸான்ட்

வேத பகுதிகளின் அசல் அர்த்தத்தை ஆராய்வது திருச்சபை வரலாறு முழுவதும் முக்கியமானது என்பதை இப்போது நாம் கண்டோம், நவீன திருச்சபையில் எழுந்துள்ள இந்த கருத்துக்கு எழுந்துள்ள சில சவால்களைப் பார்ப்போம்.

நவீன சபை

வேதாகமம் அல்ல, ஆனால் வேத பகுதிகளின் மூல அர்த்தத்தின் முக்கியத்துவமும் பல்வேறு வழிகளில் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும் ஒரு நாளில் நாம் வாழ்கிறோம். நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி, கடந்த காலத்தில், பல வியாக்கியான அறிஞர்கள் ஒவ்வொரு வேத பகுதிக்கும் பல அர்த்தங்களைப் பற்றி பேசினார்கள், ஏனெனில் வேதம் நமது புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்ட மனதைக்

கொண்டிருக்கிற தேவனிடமிருந்து வந்தது என்று அவர்கள் நம்பினர். ஆனால் நவீன உலகில், வேதத்தின் அசல் அர்த்தம் அல்லது எந்தவொரு இலக்கியத்தின் அசல் அர்த்தத்தின் மதிப்பும் தேவனால் அல்ல, மாறாக மனித தகவல் தொடர்பின் தன்மையால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நவீன இலக்கியத் திறனாய்வுப் பள்ளிகள் மூல அர்த்தத்தைப் புறக்கணிக்கத் தொடங்கின. வேதாகமத்தின் ஆசிரியர்களும் அசல் வாசகர்களும் பெரும்பாலும் அறியப்படாதவர்கள் என்று இந்த பள்ளிகளின் ஆரம்பகாலம் பொதுவாக வாதிட்டது. எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் உறுதியாக அடையாளம் காண முடியவில்லை என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் தெரிவித்தனர். நவீன கலாச்சாரங்களிலிருந்து பண்டைய கலாச்சாரங்களுக்கு அனுமானங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று மானுவலியலாளர்கள் வலியுறுத்தினர். பண்டைய எழுத்தாளர்களின் நோக்கங்களை நவீன வாசகர்களால் நம்பத்தகுந்த முறையில் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று உளவியலாளர்கள் பரிந்துரைத்தனர். எல்லா மனித அறிவும் அகநிலை சார்ந்தது, எழுத்தாளர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஒருபோதும் அறிய முடியாது என்று தத்துவவாதிகள் வாதிட்டனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், பண்டைய எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் அடையாளம் காண்பதில் ஏற்பட்ட விரக்தியானது பல வியாக்கியான அறிஞர்கள் எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் முற்றிலுமாக புறக்கணித்து, வேத உரையில் முழுமையாக கவனம் செலுத்த வழிவகுத்தது. எந்த வரலாற்றுப் பின்னணியும் இல்லாமல் புதிய விமர்சகர்கள் நூல்களைப் படிக்க முயன்றனர். மொழியியல் அமைப்பில் உள்ள மற்ற அனைத்து சாத்தியமான தேர்வுகளுடன் தொடர்புடைய ஒரு ஆவணத்தில் உள்ள சொற்களின் தேர்வுகளில் கட்டமைப்புவாதிகள் அர்த்தத்தைக் கண்டறிந்தனர். வாசகர்-மறுமொழி விமர்சகர்கள் உரையைக் குறித்து சமகால வாசகர்கள் கொண்டிருந்த பதில்களில் அர்த்தத்தைத் தேடினர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி தசாப்தங்களில், இலக்கிய விமர்சகர்கள் உரையின் அர்த்தமே அறிய முடியாதது - அல்லது மோசமானது மற்றும் தீமை என்று சொல்லும் அளவுக்குச் சென்றனர். பண்டைய எழுத்தாளர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை நவீன வாசகர்கள் மீது திணிக்க சில பின் கட்டமைப்புவாதிகள் அனுமதிக்க மறுத்தனர். வெளிப்படையான முரண்பாடுகள் மற்றும் தெளிவற்ற தன்மைகளில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் பழங்கால நூல்களை "சிதைக்க" அவர்கள் வாசகர்களை ஊக்குவித்தனர். மேலும் பல விமர்சக அறிஞர்கள் பண்டைய எழுத்தாளர்களை நிராகரித்தனர், மேலும் தங்கள் சொந்த நோக்கங்களுக்கு ஏற்றவாறு வேதாகமத்தின் வார்த்தைகளை திரிக்க நவீன வாசகர்களை ஊக்குவித்தனர்.

இது விசித்திரமாகத் தோன்றினாலும், வேதாகமத்தின் அசல் அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிப்பதன் மதிப்பை சவால் செய்யும் விமர்சன அறிஞர்களிடமிருந்து நிறைய பயனுள்ள நுண்ணறிவுகளைப் பெறுவது உண்மையில் சாத்தியமாகும். ஆனால் மொத்தத்தில், சீர்திருத்தத்தின் படிப்பினைகளை நாம் நினைவில் கொள்வது புத்திசாலித்தனமாகும். மனித வியாக்கியான அறிஞர்களின் கொடுங்கோன்மையைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரே வழி, வேத பகுதிகளை பரிசுத்த ஆவியானவர் முதன்முதலில் ஏவிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் பார்ப்பதாகும். வேதாகமத்தை தங்கள் சொந்த நோக்கங்களுக்காக அடிக்கடி பயன்படுத்தும் தனிநபர்கள், கலாச்சார இயக்கங்கள், சபைகள் மற்றும் மற்றவர்கள், மற்றவர்களின் வாழ்க்கையில் தங்கள் சொந்த அதிகாரத்தை செலுத்துவதற்காக வேதாகமத்தின் ஆதரவு இருப்பதாகக் கூறுகிறவர்களுக்கு எதிராக வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரே வழி இதுதான்.

சபை அதிகாரிகளின் அடக்குமுறையைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரே வழி, பரிசுத்த ஆவியானவர் வேதத்தை ஏவிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் பார்ப்பதுதான் என்று சீர்திருத்தவாதிகள் கண்டனர். அதேபோன்று, சமகால தனிநபர்கள், அரசியல் இயக்கங்கள், சபைகள் மற்றும் பிற சக்திகளின் ஆணாதிக்க கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக வேதத்தின் அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கான ஒரே வழி வேதத்தின் அசல் அர்த்தத்தைத் தொடர்வதாகும்.

முடிவுரை

வேதாகமத்தை ஆராய்வது பற்றிய இந்த பாடத்தில், வேதாகமத்தின் அசல் அர்த்தத்தை நம்முடைய ஆராய்ச்சியின் பொருளாக வரையறுத்துள்ளோம். மூல அர்த்தத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்கான இறையியல் அடிப்படையை நாம் விளக்கியுள்ளோம். அசல் அர்த்தத்தில் சரியான கவனம் செலுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தைப் பார்த்தோம்.

இந்த பாடம் முழுவதும் நாம் பார்த்தபடி, வேதாகம வியாக்கியானத்தின் பல அம்சங்கள் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சிக்குச் செல்வதை நினைவூட்டுகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவரும் அவரால் ஏவப்பட்ட எழுத்தாளர்களும் தங்கள் அசல் வாசகர்களின் கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை தாக்கத்திற்குள்ளாக்க விரும்பிய வழிகளை அறிவதற்கு வேதவாக்கியங்களை அவற்றின் பண்டைய வரலாற்றுச் சூழல்களில் ஆராய்கிறோம். ஒவ்வொரு வேத பகுதியின் மூல அர்த்தத்தையும்

அவர் நமக்கு வேதவசனம்
கொடுத்தார்:
வியாக்கியானத்தின்
அடித்தளங்கள்

பாடம் 3
வேதத்தை ஆராய்தல்

புரிந்துகொள்வதற்கு நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வது
வியாக்கியானத்திற்கு முக்கியமானது, ஏனெனில் அசல் அர்த்தமானது
வரலாறு முழுவதும் அவரது மக்கள் அனைவருக்குமான தேவனுடைய
அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வேத பகுதியின் மூல
அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்வதற்கு நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்வது
வியாக்கியானத்திற்கு முக்கியமானது, இதன் மூலம் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு
நவீன பிரயோகமும் அதன் அதிகாரப்பூர்வ அசல் அர்த்தத்துடன்
ஒத்துப்போகிறது என்பதை உறுதிப்படுத்த முடியும்.